

Tove Videbæk (KD):

Det er klart, at når pensionister og andre har mulighed for at flytte i deres sommerhus eller i en bolig i en anden kommune for en tid, bør det naturligvis også være muligt for de pågældende sommerhuskommuner at få refunderet de ekstra udgifter af den kommune, som pensionisten normalt bor i og betaler skat i.

Det kan jo være – og er – en stor økonomisk belastning for enkelte mindre kommuner, f.eks. sommerhuskommuner, hvis de alene skal bære udgiften for hjælp til f.eks. pensionister, der tager midlertidigt ophold i kommunen.

Det er klart, at med denne ændring vil pensionisten være mere velkommen i sommerhusområdet og mere sikker på at få den hjælp, som vedkommende har behov for.

Forslaget om, at kommuner skal kunne arbejde mere sammen om opgaver, er vi helt åbne og meget positive over for. Naturligvis skal vi dog sikre os, at vi præcis ved, hvem der har ansvaret, for ellers er vi ude på en glidebane.

De øvrige elementer i forslaget støtter vi også. Dette lovforslag er vi positive overfor i Kristendemokraterne. Vi synes, det er meget fornuftigt og logisk.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Der var nogen, der nævnte, at dette lovforslag var alt godt fra havet, og det synes jeg sådan set også det er. Alt godt fra havet plejer jo at være meget lækkert. Jeg synes i hvert fald, at det her er nogle ændringer, der er behov for. Jeg synes ikke, det har noget at gøre med bureaukrati.

Det kan da godt være, at vi nu ruller tingene tilbage til en tilstand, som har været tidligere. Men hvis vi tager forslaget om, at det er bopælskommunen, der f.eks. skal betale for den hjemmehjælp, der gives i sommerhuskommunen, så er det sådan, at den regel blev ændret, fordi KL, da vi havde forhandlinger om det sidst, ikke syntes, det var noget problem.

Men de ganske få kommuner, det drejer sig om, lige præcis sommerhuskommunerne, Skagen Kommune og nedefter på den jyske vestkyst og nogle nordsjællandske kommuner og for den sags skyld også sydsjællandske, har jo nogle meget store udgifter. For ikke nok med at hjemmehjælperne om sommeren skal holde ferie, så man skal have vikarer på, der kommer også endnu flere ældre, der skal have dækket deres behov, og det er dyrt. Derfor mener jeg også, at vi har en forpligtelse til at rette op på den fejl, det var, da vi ændrede det i sin tid.

Et andet element i lovforslaget er spørgsmålet om tilkendelse af førtidspension, hvor det er den tilkendende kommune, der nu skal betale 5 år ud i fremtiden for den person, der har fået førtidspensionen. Det er jo også for at løse et helt konkret problem. Så kan man sige, at det er noget værre noget, at vi nu skal lave det om igen, men i og med at der sidder nogle kommuner, der har store vanskeligheder, mener jeg, vi har en forpligtelse til det.

Så var der spørgsmål med hensyn til, hvad man skal bruge et kommunalt samarbejde om rådighedsvagter til. Det skal ikke ses som et forsøg på at overhale strukturdebatten, men når kommunerne ønsker at kunne udnytte ressourcer bedre på et konkret område uden negative konsekvenser for borgerne, så mener jeg også, at vi har en pligt til at lytte. Det, de gerne vil bruge den sociale vagtordning til, er at tage sig af sager, hvor børn bliver afhørt af politiet, eller hvor en tvangsfjernelse kommer på tale. Derudover er der andre områder, hvor man kunne forestille sig det. Men det kan vi komme nærmere ind på i udvalget.

Jeg vil gerne slå fast, at det jo stadig væk er kommunen, der har det overordnede ansvar. Men hvis man kan blive enige om et samarbejde med sin nabokommune på det her område, så synes jeg, det er ganske fornuftigt.

Det er i hvert fald vigtigt for regeringen, at det kommunale samarbejde ikke betyder en ringere opgavevaretagelse i forhold til borgerne, og det er derfor, de altid skal søge om tilladelse til at få lov til at lave det her samarbejde. Tilladelsen kan jo f.eks. forhindre, at vagten kommer til at skulle dække et alt for stort geografisk område, hvor vi f.eks. vurderer, at man ikke vil kunne nå at komme hele vejen rundt, eller at der måske ikke er den tilstrækkelige backup til vagten.

Så blev der fra Socialdemokratiets og Enhedslistens side spurgt til § 9, stk. 4, hvor der gives bemyndigelse til socialministeren og beskæftigelsesministeren. Det drejer sig altså ikke om, at man nu skal til at udvide borgernes rettigheder eller til at vurdere eksportable ydelser. Det, det drejer sig om, er, hvem der skal betale. Der er nogle ydelser, der er fastlagt, og som der er regler for i forvejen; hvilke ydelser man må tage med sig til udlandet. Det, vi får bemyndigelse til nu, er at regulere, hvem der skal betale det, altså hvilken myndighed der er den betalende myndighed; det er ret oplagt, og det vil så køre efter samme principper, som betalingen af de ydelser er underlagt i dag. Jeg kan ikke forestille mig, at